

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
„Via și Neustrație” nu se pri-
mesco. Mă scripște nu se re-
trimite!

BUCUREȘTI: C. Ștefănescu:
Brașov, piața mare Nr. 22

Inserate noi cunoscoți în Viena
Hudolfi, Josef, H. W. Schönbauer & Veigel
(H. W. Schönbauer), envs. Schönbauer, Alois
Horn & M. Döcker, A. Oppels, J. D. Gold-
berger în Buapseta: A. V. Gold-
berger în Mese Eklaisen Hermit:
în Frankfurt: G. L. Döcker; în Ham-
burg: A. S. Sauer

Fretulă inserțiunilor, o seriă
armonioasă pe o săptămână 6 or.
și 40 or. Imbru pentru a pu-
blicare. Publicar! mai dese
după tarit și învoială.
Reclama pe pagina III-a o
seroă 10 or. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII.

„Gazeta” ese în fi-care di:
Abonamente pentru AUS-TRIA: (18)
Pe unu an 12 fl., pe șeșe luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.

Pentru ROMANIA și străinătate:
Pe unu an 40 franci, pe șeșe
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se pronomără la tôte ofi-
ciile postale din intru și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru BRAȘOVU:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu an
10 fl., pe șeșe luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dusul în
osă: Pe unu an 12 fl., pe
șeșe luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 or. v. a. sau
15 bani.

Atătă abonamentele câtă
inserțiunile suntă a se plăti
înainte.

Nr. 149.

Brașov, Mercuri 4 (16) Iulie

1890.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Iulie 1890 stilu vechin
s'a deschis nou abonamentu, la care in-
vităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei nôstre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 8 fl.,
pe șeșe luni 6 fl., pe unu an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șeșe luni 20 franci, pe unu
anu 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl., pe
șeșe luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe an 8
franci, pe șeșe luni 4 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se voru abona din nou,
sê binevoescă a scrie adresa lămurit și
a arêta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 3 Iulie st. v.

Luptele naționale în Boemia
se caracterisază în timpul din
urmă printr'o mișcare puternică,
ce se manifestă mai ales în si-
nul poporului ceh, în favoarea
autonomiei naționale; se mani-
festă în acea măsură, încâtă nici
punctuațiunile pactului proiectat
între Cehi și Germani nu multă-
mescă pe autonomiștii din Boe-
mia. Principiile de cari se con-
ducă ei astăzi suntă aceleași, ce
le-a desfășurat renumitul lor
istoric și conducător de odi-
nă Palacky.

Vorbind despre centralism
și federalism, Palacky scris în
Decembrie 1849, în „Narodnie
Noviny” din Praga unu articulu,
din care estragem pasagele mai
însemnate, de unde se pôte vedé
direcțiunea de față națională au-

tonomistă a Slavilor din Aus-
tria. Palacky scris între altele:

„Libertatea este cu puțință nu-
mai acolo, unde toți cei ce parti-
cipă la o societate, fiă ea de ori ce
felu, se bucură de drepturi egale,
unde nimenea nu este unu domn
născut, nimenea unu sclav nă-
scut alu altuia; acesta însu nu
împiedecă nicidecum, ca spre a-
jungerea scopului societății unii
sê stea în frunte, sê conducă și
poruncescă, ceilalți sê le urmeze,
sê se lase a fi conduși, adecă sê
asculte”.

„Intr'unu stat liberu consti-
tuționalu, legile au egală valoare
pentru toți cetățenii; ceea ce îi
convine unuia, trebuie sê-i convină
și celuilalt și nimeni nu pôte fi
eschis dela legile și drepturile co-
mune. C'unu cuvântu, constituția
este numai executarea în stat
acelu cunoscut și vecinicu prin-
cipiu pentru tôte drepturile și pen-
tru tôte dreptatea: ce ție nu-ți
place altuia nu face.”

„Orice părtinire, orice privi-
legiu, orice subordonare, care
nu rezultă în modu firescu și ne-
părat din necesitatea ajungerei
scopului statului, nu este alta de-
câtă o faptică excepțiune de dreptu,
prin urmare o negațiune de dreptu,
adecă nedreptu, nedreptate. Orice
privilegiu de felulu acesta pôte
fi introdus și susținut dăr în
statu numai prin forță, nici-odată
pe calea dreptului; forța aduce
apoi cu sine pretutinden o stare
de răboiu, în care orice dreptu
firescu se negă, dispore și se ni-
micesce.”

„Dacă vom aplica aceste sen-
tințe clare și neresturnabile asupra
împrejurărilor faptice ale popo-
relor din Austria, nu putem

nega, că fiindu atât de diferite
aceste popore, deplina lor egală
îndreptărire trebuie sê fiă consi-
derată nu numai ca o condițiune
neapărată a întregi constituțiunii,
ci în genere, ca o temelie morală
a imperiului însuși, că prin urmare
nu mai pôte fi vorba nicăiri de
nici unu felu de domnire a ger-
manismului și a maghiarismului
asupra Slavilor și Românilor.
În casulu contrar amu recăde
erăși din sfera dreptului în ceea
a asuprirei și a nedreptății, sta-
tulu de dreptu s'ar preface în-
tr'unu statu de forță, pacea s'ar
schimba în răboiu, deși la părere
înăbușit.”

„Dacă tôte acestea suntă ade-
vărate, atunci cestiunea asupra
centralisării se resolvă de sine.
Centralisarea nu se potrivește pen-
tru Austria, și pentru aceea pen-
tru că stă în contradicțiune directă
cu temelie morală a întregului
imperiu și a constituției, cu egală
îndreptărire a naționalității. Și mi-
nisteriulu ne vorbesce de egală
îndreptărire, dăr dacă vom cum-
păni modul cum voescă s'o ese-
cute trebuie sê formulăm cuge-
tarea sa astfel: egală îndrep-
tărire a tuturor naționalităților
în Austria cu domnirea germanis-
mului. Mai este acesta egală în-
dreptărire? Se pôte dicta acea
domnie celorlalte naționalități fără
întrebunțarea forței? Și în casulu
din urmă pôte sê se întărescă pacea
și durabilitatea imperiului?”

„Sê cercetăm stările, ce voru re-
sulta din constituția dela 7 Martie.
Prin §§ 35 și 36 tôte nisunțele mai
înalte naționale, și întreaga viață poli-
tică parlamentară suntă avizate la sin-
gurulu centru alu imperiului, la
parlamentulu centralu.... În con-

secență, acelu centru, care absorbé
totu, devine sêu o adevărată in-
curcătură babilonică, sêu se pri-
mesce de faptu, ca limbă centrală,
o singură limbă, (de pildă cea
germană.) Prin acesta însu tôte
celelalte limbi naționale se eschid
pentru totu-deuna dela orice vieță
publică parlamentară.”

„Cu această lovitură însu nu va
fi de ajuns, căci guvernulu cen-
tral se va folosi de aceeași limbă
și, într'unu asemenea modu, va
scote tôte celelalte limbi ale dife-
ritelor națiuni din tôte sferile ad-
ministrației mai înalte.... Unu po-
poru căruia îi este luat pentru
todduna ori-ce mișcare națională,
politică și parlamentară, pe când
vecinii sêi se bucură de ea în
deplina măsură, este, mai curându
sêu mai târziu, jertfitu peirii ca
popor, și în contra unei asemeni
succesive peiri nu este lécu pe
lume.”

„Intr'unu asemenea tristă casu
s'ar afla dără Slavii și Românii,...
Tôte aceste popore, ori câtă de
mare bunăvoință aru avé, nu pot
sê se învoescă cu centralisatiunea,
pentru-că atunci aru subscrie sen-
tința lor de mörte, aru comite
unu suicid. Nici unu represen-
tantu cinstitu nu ar puté sê se
învoescă la acesta în parlamentu
cu cugetu curat, și dacă chiar
ar face-o nu scimă decât unu ase-
menea pasu ar avé valoare, deore-
ce voturile și indatoriile nemorale
se consideră după dreptulu di-
vinu și umană ca neobligătoare.”

„Ce este dără de făcutu spre
a ne orienta după puțință în mij-
loculu acestor necasuri și perple-
sități? Ajutorulu, ar fi în teoriă
fôrte ușor, dăr nici în praxă
nu este cu neputință.... Este

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Femeia savantă.

Comediă într'unu act, de A. Valabregue.
(Fine.)

Leona: Te poți lauda cu-o mare în-
credere de sine. Cu cine crești, că vor-
besci?

Alfred: Cu soția mea.

Leona: Ce, m'ai luat de soție nu-
mai ca să-ți cosu hainele?

Alfred: Ah, nu, ci te-am luat de so-
ție, ca să te ocupi cu gospodăria.

Leona: Și tu pretinzi, ca să-ți spală
și vasele?

Alfred: Acesta.....

Leona (întrerupându-l): Vrei ca să-ți
spală vasele?

Alfred: Eu?

Leona: Da, tu!... Puțin imi pasă
de tine, uite (îi smânțește vesta din
mână și-o calcă cu piciorile.)

Alfred: Draga mea! (pipăindu-i pul-
sul.) Imi permiti?

Leona: Ce-ți trăsnesce prin minte?

Alfred: Voiu să vedu de nu cum-va
ai friguri...

Leona: Pară că tu scii ce-su frigurile.

Alfred: O scii fôrte bine. Atunci
se potă constata frigurile la unu om,
când numarul bătăilor pulsului e mai
mare ca de obicei. Acesta face tic-tac,
apoi se ia ceasornicul, pentru ca să se
numere bătăile. Tu încă roșesci.

Leona: Roșesc, fiind-că mă tem și

nu audă și alți omeni străini această de-
finițiune proastă a frigurilor.

Alfred: De ce proastă?

Leona (dându-i o carte): Ia acestu
vocabularu medicalu, și vei vedé ce suntă
frigurile.

Alfred: Sê te ia naiba cu vocabu-
larulu tău cu totu (aruncă cartea pe fe-
restră). Oh! am isbitu pe intendantulu
casei.

Leona: Vești unde pôte să-l ducă
pe omu nescința; sêși insulte femea
și sê rănescă pe intendantulu casei.

Alfred: Simtu, că mă apucă turba-
rea, unde mi-e pălăria? Mă duc la
Pasteur!

Leona (apucându-l de brațu): Tu nu
scii nici ce e turbarea. Acestă bôlă se
dice, că ar fi fostu cunoscută încă din
vechime de Greci, căci s'au găsit nise
indicii despre acesta în scrierile lui Xe-
nofon și Herodot. Hipocate amintesc
într'unu modu nehotărît despre ea, pe
când Aristotele o descrie fôrte esact.

Alfred: Cu sêu fără Aristotele, eu
turbeză, imi vine să te facu bucă!

Leona: Acestea tôte i-le voiu scrie
mamei mele.

Alfred: Ce-i pasă mamei tale despre
acesta.

Leona: N'am nici unu secretu față
de mama mea.

Alfred: Oh, de-ar desface Dumnezeu
căsătoria acestă!

Leona: Mie mi-e totu una. Când mă
gândesc, că amica mea Ana s'a căs-

torit cu unu bărbat, care scie ara-
besce. (ese)

Alfred (singuru): Nu o mai potă su-
feri! (aruncându o privire asupra cărți-
loru) Acestea suntă dușmanele fericirii
mele. E de remarcatu, că multe lucruri,
pe cari omulu nu le scie, suntă scrise
în aceste cărți. (deschide unu lexiconu)
Este imposibil ca Leona să le scie tôte
acestea. Dacă așa puté găsi unu mij-
locu să-i tai pofta de dispute scientifice,
Stai, am aflat. Acesta de sigur mă
va ajuta.

SCENA III.

Alfred și Leona.

Alfred: Leona, nu mi-e tocmai bine.

Leona: Ce-ți lipsesc?

Alfred: Mi-se pare, că inima-mi bate
prea repede. Pôte suferu de dexiocardi-
topiă.

Leona: Ce ai dîșu?

Alfred (fôrte liniștitu): Îți spuneam
că suferu de dexiocardiopîă. Dexios în-
semnă în limba grecoasă-dreptă, Har-
dia este inima și Topos însemnă locu.
Este o palpitate a inimei spre dreptu.

Leona: Cuvântulu acesta de sigur
ți-l'a spus vr'unu medicu?

Alfred: Nu,.... este unu cuvântu fôrte
cunoscutu. Indată ce bate inima ceva
mai iute, de obicei se dice: „Pôte că
asta este o dexiocardiopîă!”... Acesta se
dice ca și despre migrenă, nevralgiă.

Leona: Așa sê fiă ore?

Alfred: De sigur, Dexippes suferi
de această bôlă.

Leona: Dexippes!... Cine a fostu
acesta?

Alfred: Cum, tu nu cunosci pe
Dexippes. Pe filosofulu grecescu din se-
colulu alu IV-lea, pe care însu nu trebuie
sê-l confundu cu Publiu Haremiu și
cu Dexippes istoriculu, care a fostu și
unu bravu soldat.

Leona: De unde le scii tôte acestea?
De ce nu mi-le-ai spus mai înainte?

Alfred: Fiind-că noi vorbiam tot-
deuna altceva. Apropos! fiind-că vor-
bim despre astfelu de lucruri, permi-
te-mi să-ți punu o întrebare. Nu cumva
ai tu în bibliotecă ta o gramatică horis-
tică... Da, imi trebuie în grabă o gra-
matică horistică!

Leona (uimită): Ce e aceea?

Alfred: Tu scii fôrte bine și voiesci
sê mă iai în risu.

Leona: Acestu cuvântu îl audu
pentru prima dată în viața mea.

Alfred: Intr'adevăr? Acesta este o
gramatică, care tracteză despre forma
cuvintelor.

Leona: E lucru curiosu, că eu nu
sciu nimic despre acesta.

Alfred: Dragă, nu pôte unu om să
le scie tôte.

Leona (ofensată): N'asî voi să-mi
rămână ceva necunoscutu, ce scii și tu.

Alfred: În tinerețea mea am cetit
fôrte mult.

Leona: Ce mai scii?

Alfred (aparte): Am ajuns la fine,
nu face nimic — voi aflu eu ceva.
(tare.) Ț'am povestit vre-odată despre

de lipsă de a se da diferitelor popore austriace atâta autonomie națională, atâta mișcare liberă politică, atâta viață proprie parlamentară câtă este de lipsă, ca fără sguuirea unității imperiului, egala îndreptățire a naționalităților să devină adevăr, și câtă este de lipsă, ca nu numai adevăratul pericol să fi delăturat, ci să dispară și privelisea durerosă a helotismului la unii, a domniei la alții. Până când încă poporele vor avea cauză de a-și teme naționalitatea lor, până atunci nu va domni în Austria nici mulțămire, nici pace...”

DIN AFARĂ

Tratatul anglo-german.

Marchisul Salisbury vorbind într'una din ședințele trecute ale camerei engleze despre tratatul anglo-german, a spus următoarele: Helgoland, care s'a luat Daniei la 1807, a avut ce-i drept preț pentru Germania în războiul penultim; ca punct strategic și comercial însă pentru noi are ați foarte puțin preț. Într'unu casu de războiu cu Germania, acesta ar trimite în Helgoland neîntrerupt armată înainte de ce Anglia și-ar pute trimite flota ei pentru liberarea insulei. Într'unu casu de războiu cu alte puteri, Anglia ar fi nevoită a-și așeza o însemnată parte din flota ei acolo, prin ceea ce ar veni într'o situațiune dificilă. Englezii, continuă ministrul-presedinte englesu, numai câștiga pot prin cedarea Helgolandei. Guvernul englesu deci află avantajosă cedarea ei Germaniei, fiindcă pentru acesta primesce o despăgubire însemnată. Prin recunoșterea protectoratului asupra Zanzibarului, Peru și Vitu, Anglia câștigă acolo o influență preponderantă. Protectoratul asupra Zanzibarului și Vitu estinde influența și domnia englesă până la lacul Nyanza; îi face posibilă Angliei ștergerea comerțului cu sclavi și se încungiuă neînțelegerile ce le-ar ave cu Germania. Salisbury nu consimte cu părerea, că pentru Anglia ar fi avantajosă posedarea fâșiei de pământ, ce se estinde între orașul Foc și isvorul Nilului. Această fâșie de pământ e foarte îngustă dela lacul Tanganyka spre nord. Asemenea combat Salisbury părerea, că dacă Germania va ajunge până la Zanbesi, s'ar periclita dezvoltarea comerțului englesu. Salisbury crede, că și Anglia și Germania vor câștiga prin acestu tratat, fiindcă amândouă puterile au că-

othionhilondru. Acesta este o pasere cu patru picioare, care se nutrește cu gramivoree și-și pune oule sale pe elipsoraful arbinovanților din Grigri-voranova.

Leona (estasiată de admirațiune): Ce felu de limbă e acesta?

Alfred: Acesta este limba omenilor învățați. Punu rămășag, că tu nu știi ce va să dică o trapineă. Acesta e unu arbore, francolinul e o pasere, francezul e o specie de măr, er o găscă proastă ești tu!

Leona (supărată): O găscă — o găscă așa ai spus?

Alfred: Da, așa am spus! De o jumătate de an de când ne-am căsătorit, imi totu scoți ochii cu diploma ta și mă copleșesc cu știința ta. Te umfli cu cunoștințele științifice, pe cari ți-le-ai câștigat, ca și o curcă într'o grădină sămănată cu rădăcini de cuvinte grecesci.

Leona: Ce ai spus, ca o curcă?

Alfred: Nu pot să mănânc unu ou, fără ca să n'audu dela tine vre-unu tratat de chemie, nici o salată fără ca să n'audu prelegeri de botanică și dacă voesc să te sărut, imi pare, că tinu în brațe o bibliotecă întrégă.

Leona: Alfred!

Alfred: Stai, că nu sunt gata... Dacă o femeie cetesce numai din acea cauză, ca apoi cu cele cetite să se fălăscă, după cum faci tu, atunci ea nu e altceva decât unu papagal dresat.

pătătu ceea ce corăspundea scopurilor pentru cari de multu se luptă. Noi am încheiatu pactu, duse Salisbury sfirșind, pentru-ca să încungiuăram neînțelegerile și pericolele și pentru ca pe lungu timpu să întărim bunel porniri între noi și Germania.

Radicalii sërbi și Milan.

Ministrul sërbescu Gyaja a avut în zilele trecute o convorbire cu unu corespondent alu diarului „Standard”. Gyaja a spus, că e zadarnică aserțiunea, că Milanu s'ar purta față cu radicalii împinsu de sentimente de bunăvoință. Nu este pretință nici dintr'o parte, nici dintr'alta. Dér e neînțeleptă și părerea, că noi am fi inimicii fiului său. Nouș ori și care dinastie ni-e indiferentă și actuala stare de lucruri o aflăm foarte corectă, așa că nici unu radicalu nu se gândesce la vre-o schimbare. Deși în urma atacurilor lui Milan țera suferă, totuși prezența lui în Serbia și dușmănia lui nu pot decătu să folosescă partidei noastre. Din partida noastră a dispărut ori și ce neînțelegeri și după viitoarele alegeri ne vom prezenta în Scupcină de dou-ori atăția, pe căți suntem astăzi. Privitoru la cestiunea esportului de porc ministru Gyaja a spus, că cestiunea acesta se va rezolva în curând, fiindcă e neapăratu de lipsă să se ajungă la o înțelegeri cu Austro-Ungaria în privința acesta.

Rusia și Franca.

Scirea, că Francesii au încheiatu alianță cu Germania scimă că a fostu combătută din tôte părțile. În fața acestei manevre diaristice pentru apropierea între cele dou state puternice vorbesc fapte așa de evidente, încătu decă se va constata adevărată lor. ele vor servi ca cele mai bune probe, că pretința, decă nu alianța, între Rusia și Franca e mai pe susu de ori-ce indoală. Se scrie adică din Parisu, că guvernul rusesc a încredințat fabricelor franceze prevederea armatei rusești cu praful de pușcă. Faptulu acesta este una dintre declarațiile cele mai categorice de apropiere între Rusia și Franca.

Unu apel alu lui Garașanin.

Conducătorul partidei progresiste sërbescu, Milutin Garașanin, a publicat în organulu numitei partide „Videlo” unu apelu cătră partida sa. Apelulu, după cum spunu scirile sositu din Belgrad, e fulminant și atacă în modu vehement guvernul radicalu. Garașanin dice în acestu apel, că 'n numele partidei progresiste declară, că de acum înainte partida progresistă sërbescă, ca partidă consolidată și unită, își va continua activitatea

Leona: Găscă!.. Curcă!.. Papagal!.. și mai departe!

Alfred: Dacă voesc, poți să-ți faci și notițe. Celu dintăiu lucru ce trebuie să-l știi o femeie, este să iubescă pe soțulu ei. Dacă mai are timp liberu și pentru Carol XII de Svedia, acesta nu e așa periculosu, fiindcă e deja mortu. Știința pentru sine nu e nimic; este unu grăunte, care trebuie să peră, pentru ca să încolțescă și să dea fructe. Încolțirea acesta și fructele la o femeie este educațiunea și mințea sănătoasă.

Leona (cu naivitate) Alfred tu nu ești așa prost!

Alfred: Crești tu?

Leona: Eu te-am ținut de omulu celu mai simplu și mai materialistic.

Alfred: Fia-care omu își are momentele sale.

(Leona rupe o epistolă pe care o ținea în mână.)

Alfred: Ce rupi tu acolo?

Leona: O epistolă cătră mama, în care te-am piritu pe tine. Alfred, ar trebui să mă iai în risu.

Alfred: De bună seamă.

Leona: Și ce trebuie să faci, ca să ai o părere bună despre mine?

Alfred: Să trimiți lexiconel cuiva în dar, er celelalte — ți-le va spune inima ta.

(Elu deschide brațele, Leona se aruncă la peptulu său și-lu sărută.)

(Cortina cade.)

trad. de Ucu Paolo.

ei politică. Garașanin este convinsu, că bărbații partidei sale, în sensulu hotărârei din 14 Maiu 1889, vor începe activitatea lor între marginile constituțiunei și a legilor patriei și că și de aici înainte ca și până acuma totu-deuna își vor aduce aminte, că dreptatea și onorabilitatea sunt armele cele mai cinstite. Organulu partidei liberale „Srpska Nezavisnost” luându act despre apelulu lui Garașanin, combate regența și guvernulu radicalu provocându-l să se lapede de machinațiunile de până acum.

SCRILE DILEI.

Maiestatea Sa în Oradea-mare. La timpul său am anunțat, că Maiestatea Sa va merge în Oradea mare. Cetim acum în „Egyetertés”, că cancelaria cabinetului a înconștințat deja pe fișpanulu comitatului Bihoru, că Maiestatea Sa va merge la 12 Septemvre n. în Oradea-mare. Fișpanulu comitatului a anunțat o adunare pe 24 Iulie n. în care se vor lua dispozițiile necesare pentru primirea Maiestății Sale.

Focul mare. În Joia trecută unu mare focu a izbucnit în comuna Lomperdu din comitatulu Selagiului. Au ars 55 de case și 112 edificii laterale împreună cu tôte recușitele de economie, animale, ba chiar și vieți omenești au căzut jertfă focului.

Împușcatu la vânătoare. O mare nenorocire s'a întâmplat Dumineca trecută cu ocaziunea unei vânătoari de porc sëlbatice în pădurea Crizbavului. Iuliu Teutsch, fabricantu de liqueruri din locu, a fostu împușcatu, din greșelă, de celu mai bunu prietinu și camarad de vânătoare alu său, anume de directorulu de mine Iosifu Galz. Teutsch își părăsi loculul designat și tocmai voia să treacă prin unu tufiș, când Galz, care credea că se mișcă vre-unu mistreț gonit, trase unu glonț în partea aceea, și nimerind pe Teutsch, acesta cădu numai decătu la pământu, dându-și peste câteva minute sufletulu.

Avisu vânătorilor.

Farmaciă nouă s'a deschis de curând în Zărnesc cu firma „La S ta Treime”. Proprietarul farmaciei, d-lu Aureliu Cuteanu, s'a îngrijit pentru aprovizionarea cătu mai completă a farmaciei sale, pe care o recomandăm sprijinulu călduros al locuitorilor noștri din acelu jur.

Mortu de fême. În Racovița (comit. Sibiuului) nu de multu unu ciobanu și-a luat o slugă, pe care ziua-noptea îl trimitea cu turma pe munți. Stăpănu său nu-i ducea de mâncare decătu numai odată pe săptămână. În 20 Iunie n., când a mersu la slugă, a văditu, că e bolnav și l'a sfătuitu ca să mergă în satu la părinții săi. Feciorulu i-a răspuns, că părinții nu-l vor primi și că-l vor huidui cu rușine dela casa lor. Mai târziu însă totuși s'a înduplecat și a plecat spre satu. Pe drum așa se vede, că l'a apucat frica; n'a cutezat decă să mergă acasă, ci a intrat în pădure și s'a culcat într'o poiană. Stăpănu credea, că ficiorul dela oi intrădevăr s'a dus în satu la părinții săi și n'a mai întreatu de elu decătu numai peste o săptămână. I s'a răspuns, că pe ficiorul nu l'a văditu nimenea. În altă zi a mersu erăș la munte și din întâmplare a apucat tocmai pe poteca, ce duce la poiana, unde s'a culcatu feciorulu. Când a ajunsu la elu, acesta era mortu. Mediculu Dr. Zega Ferencz a constatat prin autopsia, că bietulu pcurat a murit de fême. Așa istorisesc „Er. Hir.”

Balulu din Betleanu (com. Solnocu-Dobeca) anunțat pe 27 Iulie n. c., din cauze neprevădute s'a amânatu pe 3 Augustu n. c., ceea ce pentru orientarea on. publicu deja invitat, sperând la o nu

mărosă participare, se aduce la cunoștință din partea comitetului, avându acestu balu scopulu său de binefacere. — Betleanu, 13 Iulie 1890. *Comitetulu arangiatoru.*

Invitare la balulu, ce se va ține în 28 Iulie n. c. la scaldele așa numite „Paveliane” în Slatina, în favorea bisericei gr. cat. române din Sigetu, ce se edifică. Comitetulu arangiatoru: Președinte Basiliu Jurca, vice-președinte Dr. Mihailu Kőkényesdy. Avel Anderoc, Ioanu Balya de Jood, Nicolau Dorosu, secretaru, Victor Faludy, Stefanu Gyenge, Adalbert Gallé, Iuliu Halasz, Alexandru Hattaludy, Stefanu Ilitzky, cassariu, Vasiliu Ilitzky, Vasiliu Ivascu, Dr. Stefanu Kiss, Dr. Iuliu Korany, Dr. Eliu Mariș, Florentin Mihalyi, Gavrilu Mihalyi, Georgiu Mihalca, Vasiliu Mois, Stefanu Oprișu. Eugeniu Popu, Isidoru Papp, Ionu Popu, Corneliu Popu, Ioanu Rednicu, Iuliu Rednicu, Petru Salca, Andreiu Serbacu, Aladar Uranyi. Prețulu intrării pentru persună 1 fl., pentru familiă 3 fl. Ofertele marinimose se vor cuita pe cale diaristică. Inceputulu la 7 ore sera.

Unu oficiosu despre lealitate.

Din Viena se scrie oficiosei „Pester Correspondenz”, că acolo erau cam îngrijați, ca nu cumva să se facă demonstrațiuni la sərbătorea din săptămâna trecută a trăgătorilor la semnu german în Berlinu.

„Putea ușor să se întemple” — dice comunicatul din „Pest. Coresp.” — „ca unii său alții să accentueze cu ocaziunea acesta momentulu naționalu într'unu modu, ce putea să se involve o lipsă de tactu său chiar o vătămăre sêmțibilă a lealității. Din norocire trăgătorii la semnu sunt încă binișor feriți de acele elemente catilinarie nerușinate, cari în Austria invenineză viața publică în multe direcțiuni și conducătorii trăgătorilor la semnu austriac au știut în modu foarte fericit să lege împreună înrudirea națională germană cu lealitatea austriacă.”

Oficioșii unguri admit prin urmare, că simpatia, ce o nasce înrudirea națională a Nemților austriaci cu cei din Germania, nu împedecă și nu altereză de locu lealitatea austriacă a celor dintăiu.

De aici urmază, că Nemții din Austria nu numai că pot fi naționaliști din creștetu până în talpi, der pot chiar ave simpatii de înrudire și și pot manifesta aceste simpatii ale lor cătră frații din afară, din puternicul imperiu german, fără ca pentru acesta să potă fi bănuți de nelealitate.

Acesta o admitu oficioșii unguri încătu pentru Germanii din Austria. Dér aici la noi nu admitu față cu poporele nemaghiare nici măcaru atăta, că pote fi și rămăne cetățenu lealu acelu Român, Slovacu ori Sërbu ș. a., care ține la limba și națiunea sa și care își și manifestă sêmțulu naționalu pe față. Mers'a doră reptila bugetară din Clușiu până acolo, să sustină, că „trădători” suntu toți, cari nu se supun necondiționat și nu vor să se facă Unguri fără hiru și miru?

În fața acestor tendințioșe și rătăcioșe uneltiri am ținut să arătăm cum cugetă oficioșii unguri în materia de lealitate, când e vorba nu de poporele dela noi, ci de locuitorii din Austria.

Spre știință.

Amu amintit în numărulu de eri, că primarul armeno maghiar alu Gherlei a salutatu pe ministrulu de agricultură contel Bethlen, ca pe acela, cărui i-a succesu a face ca Sașii din Ardeal să părăsescă politica lor opozițională și să se închine guvernulu.

Nu voim să intrăm în analiza acestei ciudate afirmări, der credem de necesaru, ca la loculu acesta să accentuăm, că ori câtu de mari succese ar

fi avut ministru Bethlen față cu Sașii, despre ceea ce ne permitem a ne cam îndoi, este zadarnică silința ce și-au dat-o unii raportori de p'aici cu ocaziunea alegerii din urmă dela Hërmanu, de a băga și pe Român într'o căldare cu Sașii și cu Ungurii.

În 6 l. c. fu alesu adevă cu aclamațiune actualul ministru de agricultură, contele A. Bethlen, ca deputat al cercontului Hërmanu din comitatul Brașovului.

Acestu cercu de alegere fiindu pus la dispozițiunea ministrului de cătră Sași, cari formeză majoritatea alegătorilor, rezultatul era cu atât mai sigur, cu cât se putea scii înainte, că și alegătorii unguri voru vota numai pentru d-lu Bethlen.

Alegerea, nefindu nici unu contracandidat, s'a și făcutu cu aclamațiune din partea alegătorilor sași și unguri. Dér precum furăm informati, unele foi pestane nu s'au mulțumit cu acestu rezultat, ci au voit să descrie lucrul astfel, ca și când ar fi luat parte la acestu alegere și Românii din acel cercu. Astfel vorbesce, precum ne-am convinsu în urmă, o telegramă, ce s'a trimis de aici la Pesta despre aceea, că „Ungurii, Sașii și Românii s'au pronunțat fără deosebire pentru contele Bethlen“. (A se vedé și în „N. Pester Journal“ dela 7 Iulie nr. 185.)

În fața acestor telegrame tendințioase, declarăm pe basa informațiilor sigure, ce le avem, că alegătorii români din memoratul cercu al Hërmanului, au rămas credincioși programei lor naționale și n'au luat parte nici în deputația, care a oferit ministrului Bethlen mandatul, nici la actul de alegere din 6 l. c., ceea ce se vede lămurit și din raportul publicat de „Kronstädter Zeitung“ dela 7 Iulie n. c. a.

Corespondența „Gaz. Trans.“

De lângă Margitta, (Comitatul Bihor), Iulie 1890.

Luni în 30 Iunie n. c. s'a ținut alegerea de notar în cercul notarial al Abramului superior (Felső-Abrány) la care cercu aparțin comunele: Margine (Széltalló), Satulbarbă (Bartfalva) și Chiribișu (Terebes), tote patru comune — cu excepțiunea a 35—40 familii maghiare, din comuna Abramului-sup., și a câțiva posesori de pământ, parte maghiari, parte ovrei — sunt curat române.

Între concurenți erau: Ioan Albu, fiul d-lui preot din Cheresig (Kereszt-szeg), de presinte adjunct protopretorial în Margitta, unu tineru forte talentat; Iosif Gențiu, notar cercual în Chețiu, unu dintre cei mai distinși notari din întregu comitatul Bihorului; Nagy József, din Oradea-mare, notar substitut în loc; Kovács Gyula, notar în opidul Micske; Kallotai Viktor, notar în opidul Suplac; Lellösy Bene, notar cercual în Tria (Terje); apoi unu Budai Géza, notar cercual. Dintre aceștia au fost candidați: Nagy József, Kovács Gyula, Kallosai Victor și Iosif Gențiu. Alegerea precum m'am informat, a decurs astfel:

Toți alegătorii prezenți din Abramului-sup., afară de d-lu preot gr. or. Ioan Farkas, apoi alegătorii din Margine, sub conducerea d-lui preot N. Lazaru și noulu învățator, apoi toți alegătorii din Chiribișu (filia Abramului-sup.), cum și toți cei din Satulbarbă, cu totu în număr de vre-o 36—37, au votat pentru notarul substitut Nagy József. Ba, precum m'am informat, d-lu învățator din Margine a servit noualesului notar nu cu mai puțină fidelitate, de cum ar servi episcopului său.

D-lu parochu din Soldobagiu, Ioan Lăzeu, ca administrator de Satulbarbă, și ca unu adevăratu părinte alu poporului său, a sfătuit atât d-lor conducători, cât și poporului alegător, că deorece poporul român, afară de cel din Abra-

mulț-sup., nu posedă limba maghiară, să alégă unu notar, care posedă perfectu limba română, ceea ce este așa de lipsă pentru popor, ca și pânea de tote zilele, dér tote au fostu înzadar, căci lucrul a fostu tocmit de mai înainte așa, că pe d-lu administrator de Satulbarbă l'au ascultat numai d-lu preot din Abramului-sup. și 5 poporenți ai săi din Satulbarbă, și Iosif Gențiu a avut 7 voturi; Kovács Gyula 4, apoi Kallotai Viktor nici unu votu.

Ferice de poporul, care ascultă sfaturile acelu conducător alu său, căruia-i zace pe sufletu fericirea atâtu trupescă, cât și sufletescă a poporului și e încredințat, dér amar și durere acolo, unde se arată contrarul.

Bineinformatul.

Din jurul Cetății împărătesei Isabelei (com. S.-Dobéca), Iulie 1890.

În a 3-a zi de Rosalii s'a ținut „Conferința preoțescă a tractului Logeardului în parochia Cubleșului ung. situată chiar în marginea diecesei Gherlei. Mai înteu se oficia serviciul divin în frumoșa biserică, care e de pētră și e zidită în stilu modern, la care a pontificat Veteranul și bine-meritul protopop tractualu Ioan Papiriu Popu, asistat de preoții tractuali și doi diaconi, cu care ocaziune se făcu și unu parastas pentru sufletele reșoșilor foști preoți tractuali și a credincioșilor, ér d-lu preot alu Logeardului, Nicolau Popu, predică despre „indiferentismul creștinilor față de biserică și școlă“, care temă i s'a dat în sinodul de toamnă. Urmă ședința în casa parochială asemenea nouă, deschidându-o P. O. D. protopopu ca preside pe lângă o vorbire scurtă, dér potrivit, arătându scopolu conferințelor preoțesci și foloșele lor mari. După alegerea de notar în persoana O. d-nu Sabin Coroianu, s'a cetit protocolu conferinței trecute și comitiva P. Ven. Ordinariat, cum și alte ordinațiuni. După aceste preotul Chicediului Ioan Chinteanu ceti disertațiunea, ce i se încredință în sinodul de toamnă, despre „Intruparea Fiului lui Dumnezeu“, care fu ascultată cu totă atenșiunea, precum și reflecșiunile critice atât la acesta. cât și la predica zilei. Bibliotecarul raportă despre înmulțirea opurilor, ajungându aproape la 100, casarul arată starea cassei, care numără vre-o 25 fl.

La propunerea P. O. D. protopopu s'a hotărît a se procura Istoria Transilvaniei, a D-lui Georgiu Barițiu.

După acestea s'a alesu o comisiune de 3 membri pentru censurarea statutelor privitoare la manipularea „magazinelor de bucate“ și înființarea unui fond cultural tractual, dupa cum s'a hotărît încă în conferința trecută. S'a alesu ca locu alu adunării pe viitoru parochia Lona, unde va avé a predica d-lu Simion Baldi, preotul Valei, ér disertațiunea o va ține d-lu Ioan Mureșianu, preotul Lonei.

După terminarea agendelor, conferința se închise asemenea prin o vorbire potrivit din partea președintelui, după care urmă unu prânđu comunu la preotul localu Teodoru Bocoșu, unde nu au lipsit nici toastele.

Unu tractual.

Dare de sēmă și mulțamită publică.

Ruda, 30 Iunie n. 1890.

În 1 Iunie n. c. s'a arangiat o petrecere de vēră (Maialu) în favorul bisericeii române gr. cat. din Colonia Ruda, cu care ocaziune s'a primit în favorul bisericeii noastre unu ofertu marinosu din partea Magnif. d-nu Henoch Gusztav, consilierul minelor de aur a societății germane cu numele Harcoort, 10 fl.; ér dintre d-nii participanți au contribuit: Venator, directorul băilor dela Ruda, 5 fl.; Köllner, directorul la Muszau, 5 fl.; Iung, inspectoru la Ruda, 5 fl.; Brumbach 4 fl.; Olajos Lőrincz, comerciant în Ruda, 4 fl.; Herpel 2 fl.; Veres Gyula 1 fl.; Cserny Jos. 2 fl.; Hopp 2 fl.; D-șora Secareanu 2 fl.;

D-șora Lazaru 2 fl.; Wiesse 2 fl.; Cineva 1 fl.; N. N. 1 fl.; frații Szabo din Bradu 2 fl.; 6 oficiali dela minele de aur dela Boicza 6 fl.; Antonu v. Deszauer 2 fl.; Vodack 2 fl.; Grass 1 fl.; Pfeilmaier 3 fl.; Gottfried 1 fl.; Iuliusu Popu 1 fl.; Storc 2 fl. Ios. Piets 1 fl. Barta Ios. 1 fl.; Ioan Popa 2 fl.; Ioh. Schuch 2 fl.; Mandel 2 fl.; Dominik 2 fl.; Acherman 3 fl.; Schmidt 2 fl.; Tratnicu 2 fl.; Hensch 2 fl.; Stein 2 fl.; Csutak 1 fl. 60 cr.; Lager 2 fl.; Schleth 2 fl.; Belle Sándor 2 fl. Gagy Gyula 2 fl.; Belle Istvan 2 fl.; Veselinovicu 1 fl.; Gáll Márton 2 fl.; Endesch 1 fl.; Galligh Miksa 1 fl.; Kristyori Károly 1 fl.; Bardos 1 fl.; Gabor Istvan 2 fl.; Szabo Ios. 1 fl.; Grünvald 1 fl.; Frits 1 fl.; Ianky 1 fl.; Gabor August 2 fl.; 2 streini 4 fl. — Suma percepțiunilor face 119 fl. 60 cr. ér erogațiunile 66 fl. 10 cr. deci rezultă unu venit curat 53 fl. 40 cruceri.

Acestoru prea stimați domni contribuitori pentru spriginul materialu datu în favorul bisericeii noastre în numele comitetului parochialu li exprimă respectosul mulțamită publică.

Constantin Popu,
preot rom.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta.)

Sofia, 15 Iulie. Principele Ferdinandu va sosi aici în 1 Augustu st. n. a. c.

Parisu, 15 Iulie. Serbătorea națională a decursu în modu strălucitu. Când s'a reintorsu Carnot, președintele republicei, la palatu, unu individ cu numele Iacobu a scosu unu revolver și i-a datu focu în aeru. Elu fu îndată arestatu. La întrebările, ce i s'au adresat, răspunse, că densusu a făcutu multe invențiuni, cari n'au fostu recunoscute, de aceea a voit să atragă atenșiunea asupra-și. Poliția a constatat, că revolverul a fostu încărcat numai cu pravu.

New-York, 15 Iulie. Unu gróznicu orcanu a causatu enorme stricăciuni în Saint-Paul (Minnesota). Otelulu de vēră a fostu cu deservire distrus, mai multe persoane fură omorite. Pe lacul din apropiere fu răsturnat și se cufundă unu vaporu, încându-se 200 de persoane.

DIVERSE.

Dragostea de patriă. O întâmplare caracteristică s'a petrecut ajungându la riulu Bassoko, dice Stanley în cartea sa. Între inșoțorii negri ai mei era și unulu „Baruti“, tineru indigenu de acolo, care fusese dustu în Anglia de cătră Sir Francis de Winton și venia acum, după șese ani de petrecere în mijlocul civilizației, să-și vadă locul nașterii. Ajungându în satul său, Baruti vedu pe fratele său mai mare și-lu strigă. Dér acesta nu-lu cunoscu îmbrăcatu așa după ultima modă din Londra și sta pe gânduri. Baruti îi spuse numele tatălui și alu mumei lor. Fisonomia fratelui arăta interesul cel mai viu și îndată își îndreptă barca lui cătră noi: — „Decă-mi ești frate, spune-mi ceva care să-mi arate asta.“ — „Ai unu semn de rană la brațulu drept.“ — „Nu-ți aduci aminte de crocodilu?“ — „Fă destul atât.“ Tinerulu s'elbatu dete unu tipetu de bucurie și comunică descoperirea sa compatrioților de pe țermul depărtat. Și atunci pentru întâia oară vedurăm pe Baruti plângendu. Fratele său, lăsându tema de strein, trase barca la țerm și eși ca să-lu îmbrățișeze. Celelalte luntre se apropiară și densesle, ca să ia parte la bucuria lui. S'era întrebau pe Baruti, decă vră să rămăie cu ai săi, ori să mērgă cu noi. Părerea mea era să ne urmeze, căci acolo, fiindu Arabii atât de aproape, ar fi avut puțină siguranță. Tinerulu părea, că se gândesce ca și noi, nu voi să se întorcă la părinți și la tribulu său. Dér peste vre-o două zile după ce ajunserăm la Yam-buya, întră în cortulu meu pe la miezulu nopții, imi luă două revolvere cu o sumă

de cartușe necesare lor, césulu meu de argintu, unu pedomer totu de argintu, o sumă mică de bani, o cingătoare de pele cu mai multe buzunare și apoi suindu-se într'o luntre fugi negreșitu la ai săi. Nu l'am mai vedutu de atunci, nici n'am mai auditu vorbindu-se de el. Să-i fie de bine!

Unu profesor curajos. Se scrie din New-York: În Portland (Oregon) a sosit unu luptatoru cu boxulu, care se numesce „profesorul“ Lucian Christol și nu se luptă cu omeni, ci cu — urși. Profesorul nu e de locu vênatoru, care cu pușca în mână să se ia pe urmele lui nenea Mărinu, ci elu iese înaintea ursulu și se luptă cu elu după tote regulele boxului, pe o estradă înaintea publicului. Se pôte ceti negru pe alb în țiarele din Portland, că acestu profesoru pe unu preț de 500 dolar se va lupta și va învinge după tote regulele de trântelă și pe cel mai s'elbatu ursu. S'a și găsit unu asemenea ursu. O societate de sportu a și adunat suma recerută și a prezentat tot-deodată profesorulu unu cursu puternicu, greu de 500 funți, cu care avea să se lupte în teatru în timp de patru săptămâni. Istoria acesta, deși se pare de necredutu, cu tote acestea nu e o scornitură. Același om — atunci se numia „Doctor Christol“ — se luptă în anul 1878 în orașulu Cincinnati cu unu ursu lungu de 10 urme, și pe aci era să-și perdă viața. Cetățenii din Portland așteptă cu mare încordare rezultatul luptei. Rămășagurile asupra îndrășnețulu „profesoru“ sunt de-o camdată în proporți de 2 : 1.

Trussoul archiducesei Maria Valeria. În curându se va celebra cununia archiducesei Maria Valeria cu archiducele Francisc Salvator. Spre scopulu acesta se facu mari pregătiri. Multă atenșiune se dă rufărilor miresei. Acestea sunt espuse în bazarulu palatului regescu din Buda-Pesta. Merită totă atenșiunea arta cu care sunt lucrate aceste rufării, cari deși simple, sunt cu tote acestea forte frumoșe. Chiar archiducesa Maria Valeria dicea la diferite ocaziuni despre rufăria ei: „Cât se pôte de simplu“. Pe mesele din sală se vedu aședate pânzături și șervete, pe cari sunt brodate numele fitorului ei soțu. Numai pe baste se află monogramulu ei dimpreună cu coróna archiducală. Mai încolo sunt cămășile, halaturile etc. cari tote sunt lucrate cu mare artă. Colorile de predilecțiune ale archiducesei sunt albastru și rosa, bine reprezentate în trussoulu ei.

Câți cai sunt pe pământ? După constatările unei societăți economice din Wasington, numără: Europa 33,253,454 cai; Asia 4,105,408 cai; Africa 654,983 cai; America-sudică 5,991,579 cai; America-nordică 14,917,650 cai; Australia 1,440,424 cai, ér Oceania 1000 de cai.

Anecdotă. Unu bărbatu în etate de 60 de ani se căsătoru cu o veduvă de 70 de ani. Mirésa pretinse, ca ceremonia religioasă să se facă cu o cuvântare funebă, la ceea ce în fine se învoi și mirele. Preotulu ținu o lungă cuvântare alu căreia textu era: „Dómne iartă-le, că nu sciu ce facu!“

Necrologu.

Alexandru Petrovič ca tată, Susana, măritată Bucuru Popovič, ca soră, și Marcu Theodosiu, ca frate anunță cu inima plină de durere perderea neuitatulu lor fiu și frate Nicolae Petrovič, fostu primaru alu opidulu Hațegu, membru fundatoru alu „Asociațiunei transilvane“, comerciantu și proprietaru, care după o lungă și crudă suferință a încetat din viață Mercuru în 9 Iulie st. n. în etate de 59 ani. — Imormântarea s'a făcutu Vineru în 11 Iulie n. c. în cimiterulu comunu din locu.

Hațegu, 9 Iulie st. n. 1890.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul pieței Brașov

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Barenote românești, Argint românești, Lire turcești, etc.

Cursul la bursa de Viena

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta de aur, Renta de hârtie, Imprumutul căilor ferate, etc.

No. 134—1890.

376,3—3

No. 2443—1890.

377,3—2

Concursu.

Devenind cu începerea anului școlar 1890/91 vacanță stipendiul de fl. 40 pe an...

Cererile au a se înainta comitetului Asociației transilvane pentru literatura română...

Aspiranții la acestu stipendiu au să accludă la suplicile lor:

- a) Carte de botez în originalu său în copii legalisată;
b) testimoniu școlastic de pe semestrul II al anului școlar 1889/90;
c) atestat de frecuentare dela direcțiunea institutului...

G. Barițiu Dr. I. Crișianu, președinte. secretar II.

Incunoscintare.

Subsemnatul trimite franco 1 COȘ CU 10 LITRI CAISE gălbue, seu mai cöpte pentru licitaru pentru prețulu de

1 fl. 70.

A se adresa în Oradea-mare la: Mertz Nandor.

Publicare de concursu.

Din fundațiunea demnului de piă memoriă Stefanu Ferdinand Hirsch sunt de a se da pe anul școlastic 1890/91 două știpendie noue de câte 200 fl. v. a. La acestea se escrie concursu.

La știpendiele acestea potu concurge numai acei tineri, cari sunt născuți în comunele următoare: Turda, Copandü, Turu, Reghiu, Agărbicü, Banicü, Aitonü, St. Martinul-deșertü, Ceanulü-deșertü, Petridulü-de-susu, Petridulü-de-josu, Berchișiu, Măgura, Schiopü (Puszta Egres), Pusta St. Craiu, Surducü, Bicalatü, Jara inferiörä, Agrișiu (Ruha-Egeres), Muntele Băišorei, Ocolişulü micü, Ocolişulü mare, Runcu, Cacova, Săcelü, Lita-maghiarä, Lita-romänä, Filea-de-josu, Filea-de-susu, Ciurila, Selisce, Selicea, Micușiu, Hasmașiu, Maghiarușiu (Magyarosag), Șutü, Silvașulü-maghiarü, Indolü, Ceanulü-mare, Băišora, Muntele Filei (F. Havassa), ca unele, cari odinörä au formatü ces. reg. pre-turä a Turdei sub președința fericitulü fundatorü Stefanu Ferdinand Hirsch.

Știpendiulü 'lă vorü putü dobändi numai atari tineri din școlele medie, seu înträtorü acum în școlele medie, cari vorü produce testimoniu cu calculü din studie: eminente, seu celü puținü bunü, ér din purtarea moralä: bunü, seu celü puținü legalä. Atari tineri vorü putü folosi știpendiulü dobänditü în gimnasiu, școlä realä, școlä agronomicä, eventualü și la universitate, decä atätü în studie, câtü și în purtarea moralä, vorü ține calculii indicați mai susü.

Acei tineri școlari, cari pe basa condițiunilorü memorate potü aspira la știpendiele acestea, și dorescü a concurge, au să-și așternä concursele instruite cu testimoniu școlastic de pe anulü școlasticü 1889/90, carte de botez, atestatü medicalü și de paupertate până în 10 Augustü a. c. st. n., și anume școlarii maghiari la Ordinariatulü episcopescü romano-catolicü transilvanü în Alba-Iulia, ér romänii la Ordinariatulü arhiepiscopescü greco-catolicü în Blaișiu prin parochulü concernate alü lorü. Concursule intrate mai târziu nu se vorü considera.

Blaișiu, în 5 Iuliu 1890.

Ordinariatulü arhiepiscopescü gr. cat. de Alba-Iulia.

Mersulü trenurilorü

pe liniile orientale ale căii ferate de statü r. u. valabilü din 1 Iunie 1890.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapest, Brașov, Sibiu, etc. Includes columns for train type, departure/arrival times, and station names.